

С Т А Н О В И Щ Е

от **Велислав Заимов,**

**професор доктор в катедра „Дирижиране и композиция“
на Теоретико-композиторския и диригентски факултет в Националната
музикална академия „Проф. П. Владигеров“, член на научно жури, назначено със
заповед на ректора на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ № РД – 27 – 187,
Пловдив, 17.12.2024., на основание чл. 31, ал.1 от ППЗРАСРБ и решение на ФС
при Факултет „Музикална педагогика/протокол № 9/17.12.2024 г. за защита на
дисертационен труд „Формиране, развитие и методически постижения на
клавирната школа в Китай“ от Минмин Цуй**

Минмин Цуй е родена в град Шенян през 1982 година. Има магистърска степен по пиано от Музикалната консерватория в родния си град. Като пианистка е участвала в редица концерти във висшите училища за музика в градовете Тиендзин, Сиан, Шандонг, Дзилин. Изнасяла е и солови рецитали в Шенян. Била е член на жури в конкурси за пианисти в „Yamaha“ и „Steinway“, а също и в Шенян. Във връзка с дисертационния си труд Минмин Цуй е публикувала девет академични статии и две монографии с теми от клавирната педагогика в съвременен Китай. Понастоящем преподава пиано в Музикалната консерватория в Шенян с научно звание доцент.

Предложеният дисертационен труд включва седем глави, увод и заключение, списък с публикациите, свързани с труда, списък с приносите на труда, както и списък на заглавията с ползваната литература от които пет заглавия на английски език и тридесет и осем – на китайски и от китайски източници.

В Увода са посочени и обяснени обекта и целта на изследването, изследователската мотивация, методите на изследването и изследователската хипотеза.

В Първа глава „Формиране на клавирната школа в Китай“ авторката прави исторически обзор на музиката за клавишни инструменти в Китай от края на шестнадесетия век до средата на двадесетия век като разделя този

период на няколко по-малки периода: от внасянето в Китай на клавикорда и клавесина, към преминаването на съвременното пиано и постепенното разрастване на обучението на китайски музиканти на тези инструменти. Обучението по пиано преминава в няколко етапа: започвайки от влияние на японската музикална система, по-късно с включване на европейски музиканти – преподаватели като италианеца Марио Пачи и руснаците Борис Захаров, А. В. Гарц, Александър Черепнин до завърнали се от обучение в Европа и Съединените американски щати китайски пианисти, които поемат обучението по пиано в страната си.

В тази глава са посочени и първите музикални организации в Китай, чрез които се задвижва музикалният живот в страната. Най-важна стъпка в това отношение е основаването на първата консерватория в Шанхай през 1927 година от Сяо Юмей.

Тук е отделено внимание и на първите композиции за пиано и техните автори: Джао Юанрен, Хъ Лутинг, Лао Жиченг, Ю Бианмин.

Тази глава много умело систематизира зараждането и развоя на музикалният живот в Китай от гледна точка предимно на клавирната музика с всички елементи, които участват в него – появата на инструменти, зараждащо се и разрастващо се обучение, появата на композиции за пиано, учебници по теория на музиката на обучението по пиано, музикални организации, създаване на първите пиана в страната и музикални магазини с продажба на инструменти.

Втора глава „Преглед на развитието на китайската клавирна школа в първите години от основаването на Китайската народна република“ дава много добре подредена и систематизирана картина на обучението по пиано в Китай в периода 1949 – 1966 година. Тук са включени средни училища, консерватории, система за социално обучени (възпитаваща по-скоро любители и ценители на изкуството, организирани в различни кръжоци). Следват постиженията на китайски пианисти,

спечелили награди от конкурси и различни преподавателски системи на обучение със съответни им помагала и учебници. Накрая на главата авторката се спира на китайски произведения, създадени въз основа на китайската традиционна музика, което е поощрявано от държавата.

Трета глава „Обучението по пиано по време на Културната революция“ е описан периода на отхвърляне на културните достижения в Китай от идеологическа гледна точка. Това е време на сериозни поражения, нанесени върху китайската култура, в това число – и музиката. Новата идеология, продължила цели десет години отрича цялото образователно дело в годините от 1949 до 1966, смятайки го за буржоазно явление.

В Четвърта глава „Развитие на китайската клавирна школа“ авторката описва възвръщането на нормалния музикален живот в Китай и възстановяване на постиженията до 1966 година. Тук тя се спира на новосъздадените музикални институции, на влиянието на медиите, което е нещо ново, както и на още по-новото online обучение след деветдесетте години на двадесетия век. Тук вече се появява международно сътрудничество, китайските пианисти излизат на международната сцена и печелят награди в престижни конкурси. Международен обмен има и в сферата на обучението по пиано. Дадени са имената на най-изтъкнатите клавирни педагози с техните теоретични постановки. Композиторите имат нов хоризонт на действие за създаване на творби в различни направления и стилове. Всички тези явления са подкрепени с примери и с цитирани документи.

В последните три глави Минмин Цуй представя влиянието на руската и френска клавирна школа върху китайската с техните главни представители за това влияние: Д. Шеров, А. Татулян и Т. Кравченко, М. Лонг, Ив Нат, както и школата на преподаване на китайския пианист Вей Данвън. Авторката обобщава особеностите на тези две школи и предлага прилагане на силните им страни – и по отношение на овладяване на техниката, и по

отношение на изграждане на архитектурата на изпълняваното произведение. Тези последни глави биха могли да бъдат събрани в една, също както и третата и четвъртата глава, но това е по-скоро технически въпрос за построяването на изследването.

Дисертационният труд е написан с вещина и професионализъм, написан е от човек, който има натрупан опит в клавирната педагогика, което позволява правенето на обобщения. Авторката познава значително количество теоретична литература, което прави труда приложим в педагогическата ѝ дейност.

След всичко описано дотук, смятам, че на Минмин Цуй би следвало убедено да ѝ бъде присъдена образователната и научна степен „Доктор“ по професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство.

София, 06.01.2025.

проф. д-р Велислав Заимов